

Нізельник А.В. ст. гр.ФКс -14
Науковий керівник:
Ст. викл. кафедри ЕАіФ Лісовенкова І. М.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

ФОРМУВАННЯ КАПІТАЛУ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі Україна взяла чіткий курс на європейську інтеграцію і всі дії спрямовуються для досягнення цієї мети. Кожна країна прагне увійти до спільноти європейських розвинутих країн, адже це може покращити не лише загальне становище держави, але й добробут населення.

У зв'язку з цим збільшуються вимоги до різних галузей, зокрема і діяльності підприємств. Кожне з них повинно бути конкурентоспроможним та рентабельним. Для здійснення виробничої діяльності будь-якому підприємству необхідні певні ресурси – матеріальні, фінансові, трудові. Згідно засадам класичної політичної економії матеріальні та фінансові ресурси розглядаються і визначаються як виробничі фонди, або «капітал».

Питання формування й використання оборотних коштів підприємств досліджувало багато вчених, зокрема: В.Андрійчук, Л.Бабиц, М.Баканов, І.Бланк, та інші вчені. В їх роботах відображено вітчизняний і закордонний досвід обґрунтування економічної сутності і процесу формування оборотних коштів підприємства. Багато дослідників вважали, що капітал – це сукупність засобів виробництва, які приносять дохід їхньому власникові. А. Сміт розглядав капітал як запас, що використовується для господарських потреб і приносить дохід.

Чим вище співвідношення між основним та оборотним капіталом на користь останнього, чим скоріше відбуваються виробничі цикли, тим швидше може обертатися весь авансований капітал. Звідси стає зрозумілим, чому торгівельні капітали, незначні за розміром, починають своє функціонування в тих сферах, де ефективний розмір підприємства не потребує великого капіталу (особливо оборотного), а авансована сума досить швидко повертається назад. І,

навпаки, чим триваліший період оборту капіталу, тим більший треба авансувати оборотний, а отже і весь капітал.

Основним джерелом фінансування підприємства є власний капітал. Під власним капіталом розуміють сукупність економічних відносин, що дозволяють включити в господарський оборот фінансові ресурси, які належать або власникам, або самому господарюючому суб'єкту. До його складу входять статутний капітал, накопичений капітал (резервний і додатковий капітали, нерозподілений прибуток) та інші надходження (цільове фінансування, благодійні пожертвування тощо).

Прибуток повинен створювати умови для самофінансування діяльності, інвестування розширеного відновлення підприємств. Одержання прибутку окремими суб'єктами господарювання свідчить про позитивні макроекономічні тенденції до збільшення валового внутрішнього продукту, доходів державного бюджету. Основним джерелом поповнення торгового капіталу підприємства є прибуток підприємства.

Через недостачу внутрішнього фінансування для скорочення потреби в капіталі у виробничій діяльності звертаються до зовнішнього фінансування. Основну частку у складі зовнішніх джерел формування власного капіталу утворює додаткова емісія акцій. Державним підприємства може надати безоплатну фінансову допомогу держава. До числа інших зовнішніх джерел належать матеріальні і нематеріальні активи, які передають підприємству безоплатно фізичні і юридичні особи в порядку добродійності.

Для підвищення ефективності діяльності необхідно провести реструктуризацію активів підприємства шляхом реалізації зайвого майна, яке не використовується в виробничому процесі. Це дозволить вивільнити з обігу значну частину власних фінансових ресурсів і направити їх на розвиток діяльності підприємства.

Список літератури:

1. Воробйов Ю.М. Особливості формування фінансового капіталу підприємств // Фінанси України. – 2011. – №2. – С. 77–85.
2. Святодух В. Власний капітал // Баланс. – 2011. – №49. – С. 55–68.